

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini, VIII., Baross-u. 62. circa Idus cuiusque mensis, excepto Julio et Augusto
Pretium subscriptionis annuae 60.000 coronarum (4 P 80 f).

Tihany.

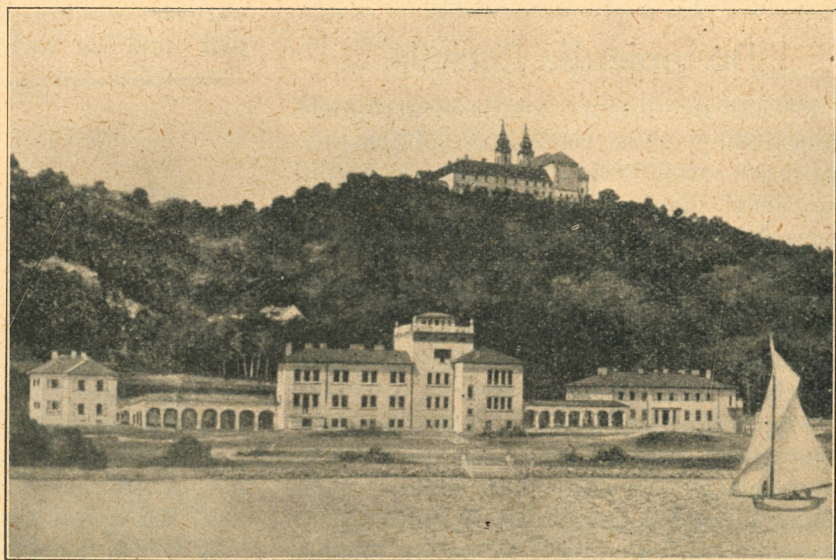
Bello per quattuor annos gloriose bel-
lato, attamen propter prodicionem infe-
liciter finito non solum fines Patriae anti-
quissimos et a Deo ad Patriam defenden-
dam procreatos amisimus pace illa de-
testanda, quam hostes nostri in Trianon
composuerant, cuiusque condiciones ut
subiremus, ab illis coacti sumus, sed
etiam plurimis cultus atque humanita-
tis institutis privati
sumus.

Quamquam hostes
nostri omnibus viris
contentis id egerunt,
ut nomen Hungari
de terra delerent,
vigor¹ vitae¹ iterum
revixit² et supplere³
studet amissa. Viri
illi, qui rebus cultus⁴
atque humanitatis⁴
praesunt, praesertim
vero minister cultus
et scholarum, Cuno
e comitibus Klebels-
berg nihil⁵ non⁵ fe-
cerunt,⁵ ad efflores-

cendas⁶ litteras et doctrinam. Omnia enim
nobis adimi possunt praeter doctrinam et
litteras et artes.

Quibus consideratis Cuno e comitibus
Klebelsberg praeter complures scholas
elementarias, in paeninsula Tihany ad
litus lacus Balaton domum magnificam
et splendidam aedificari iussit, in qua viri
docti, etiam peregrini vitam animalium

1 életerő 2 újjáéled 3 pótol 4 kultúra 5 minden
áldozatot meghoz 6 felvirágoztat.

in lacu Balaton viventium cognoscerent et studiis biologiae, quam dicunt, operam darent.

In imo⁷ monte viri docti mysteriis naturae investigandis occupati sunt, in summo⁸ monte filii Sancti Benedicti creatorem naturae, Deum omnipotentem adorant.

⁷ a hegy lábánál ⁸ a hegy tetején.

Sanctus Stephanus.

Scipsit : V. F.

Interea victor rebus tellure subacta¹
Compositis,² postquam in requiete, Chanadius alma
Vivere ruricolae³ fecit⁴ tranquillae⁵ petentes,
Cum maiore viam est ingressus parte cohortum
Admissoque citatus equo maturat⁶ adire
Solvam, ut de rebus referat feliciter actis.
Huc ubi pervenit, regalem tendit⁷ ad aulam;⁸
Ingressusque uno duplicato poplite⁹ rursus
Surgit et ore statim verbis ita fatur aperto:
«Rex auguste, meas nolo res dicere gestas
Achtoniique manus superatas esse rebelles:

De sapientia Periclis.

Pericles nobilissima familia ortus optime educabatur, quia clarissimis philosophis magistris usus est. Praecipue eloquentia excellebat, itaque triginta annos rem publicam Atheniensem administravit. Quietem animi sapientiamque eius neque iniuriae hostium nec vehementissimae altercationes turbaverunt. Maxima prudentia etiam superstitionem aetatis suae superavit, quod haec fabella testatur.

Aliquando navem conscendens, ut hostes oppugnaret, repente solis defectus ortus est. Unusquisque hoc miraculum malum omen putavit. Gubernator persuasit omnibus, ut iter different. Solus Pericles quietus mansit. Cum autem nautae sententiam eum roga-

Iulius haec tibi iam narravit. Peste repulsa
Contigit in latis pacem componere¹⁰ terris
Agrestique bonam vulgo renovare quietem.
Iam nihil est reliqui, nisi praecones¹¹ ut in illos
Mittantur fines,¹² divum qui condere¹³ cultum
Incipiant hominumque malos extinguere mores». *Sic ait; at Stephanus, dextra qui sceptrum¹⁴ tenebat,
Ore residentem¹⁵ verbis respondet amicis:*
«Laeto res animo novi feliciter actas
Et tibi pro meritis de pectore gratulor imo
Magnae sunt laudes, quas tu virtute tulisti¹⁶
Debenturque tibi grates, quamquam duce victo
Iulius est pariter dignus mercede laboris,
Qui caput Achtonii tulerit cervice recisum». *Accipit¹⁷ hanc famam pallente Chanadius ore,
Deinde rubore genas¹⁸ perfusus talia fatur:*
«Maxima debentur victori praemia laudis
Et maiore, ducem qui stravit, dignus honore;
Si tamen Achtonium confecit¹⁹ Iulius ipse,
Iam caput illius cupio linguamque videre». *Iulius apparet; Stephanoque iubente reclusis²⁰
Dentibus attoniti²¹ cava²² conspexere palata²³
Et linguae mutilae²⁴ radices²⁵ sanguine sicco.*

¹ meghódít ² rendez ³ falusiak ⁴ nyugalom ⁵ vá-
gyakozik ⁶ siet ⁷ tart ⁸ udvar ⁹ térd ¹⁰ kötni
¹¹ hírnök ¹² terület ¹³ alapít ¹⁴ jogar ¹⁵ mosolygó
¹⁶ szerez ¹⁷ hall ¹⁸ arc ¹⁹ megöl ²⁰ felnyit ²¹ meg-
döbben ²² üres ²³ száj ²⁴ csonka ²⁵ tő.

vissent, paludamento gubernatoris super caput posito quaesivit: «Vides aliquid?» «Minime» — gubernator respondit. «Habesne hoc malum omen?» «Nullo modo.» «Ergo paludamentum meum et luna — pergat Pericles — nihil aliud inter se differunt, nisi quod hoc maius est illa». Hedvig Barta.

De filio pio.

In Latinum convertit : Josephus Albrecht.

C. = Carolus. A. = Avia.

C. Quaeso te, carissima avia, narra mihi de filio pio; id est pulcherrimum.

A. Narrabo de illo; igitur attende.

C. Expecta paulum, cogito. — Vixit olim — quidam filius; mater eius aegrota fuerat; tum puer discessit.

A. Non dicis bene. Tum dixit mater: Mi fili.

C. Aegrota sum.

A. Exire non possum.

C. Dedit ei pecuniam et dixit: Exi et fer mihi prandium.

Ferme per horam legerat, cum ex dumeto¹⁵ verres¹⁶ exsiluit ingentissimus et ipsam Rhodium cursu petivit. Puella tanto patre digna genu duplicato venabulum in feram appropinquantem dirigit. Duo canes latrantes apro instant. Animal furore obcaecatum summis viribus in venabulum irruit, quod tamen callo¹⁷ monstri leve vulnus intulit. Cum aper impetu vehementi cuspidem¹⁸ avertit, percusso latere Rhodium de via abiicitur. Tum canes feram indepti furiose nervos mordebant. Aper uni ex canibus, Excubitori, turpe vulnus intulit. Eo temporis momento frater in loco apparet et cultellum¹⁹ apro, qui cum canibus luctans hostem novum non animadverterat, summis viribus infligit. Rabidum²⁰ animal vehementer se volutans humi porrigitur.

Cum pater advenisset audivissetque, quid Rhodio accidisset, primum tremebundus expalluit, deinde laetatus est nil mali factum esse.

Venatores itinere celeriter confecto domum perveniunt et vulnere canis alligato²¹ accubuerunt.

Cum prandium finiebatur, servus ingressus tabellarium²² adesse nuntiavit.

— Introduc eum — inquit Lucius.

Tabellarius ingressus domesticos salvare iubet et fasciculum²³ purpureo linteo circumplicatum Philaretæ tradit. Quæ revoluta²⁴ fasciculo volumen videt rubro sigillo ob-signatum. Philarete volumine replicato legere coepit, quæ scripta erant :

«Lucius Atilius, scriba publicus Tarentinus, Philaretæ matronæ salutem. Certiorem te facio civem nostrum venerabilem, Marcum Plautinum senatorem prid. Kal. Febr. mortuum esse. Qui testamento per me tribus annis ante conscripto de re familiari sic constituit:²⁵ Oppido Tarento legat²⁶ quadringenta milia sestertium, quorum fenora pauperibus dividantur; Brundisio tantamdem summam eodem consilio. Quæ supersunt: agros, domos, pecuniam, ornamenta, supellectilia, omnia quaelibet bona Philaretæ, Lucii Marii uxori legat. Suadeo, ut aut ipsa venias aut mittas hominem fidelem, qui negotia expediat.²⁷ Scripsi Tarenti, a. d. VIII. Id. Febr. anno post

Romam conditam septingentesimo quinto decimo».

— Quid hæc sibi volunt? — quaerit Lucius. — Memimistine illius Plautini Tarentini?

— Meminisse mihi videor — respondet Philarete. — Me puella iam senex fuit. Aliquando cum patre meo fuerat in amicitia, sed coorta altercatione²⁸ non amplius inter se verba.²⁹ commutaverunt.²⁹ Mater eius Graeca, Lacaenam opinor, regioque genere nata esse fertur.

Adolescentuli maxime concitati erant.

— Quando Tarentum proficiscemur? — interrogat Marius iunior. — Matercula enim abire debet, ut hereditatem interviseat,³⁰ nos autem, ut materculam interviseamus.

— Proficisci? — clamat pater. — Modo post aequinoctium.

Post meridiem scriptis litteris scribae publico nuntiatur Philareten eiusque familiam ineunte³¹ Aprili Tarentum esse perventuram. Altero die tabellarius viginti aureis donatus cum literis profectus est.

9. Hortulanus.³²

Ineunte Aprili familia Maria Tarentum pervenit. Omnes Tarentini aderant visuri peregrinos, qui, velut uno ictu, ditissimi facti erant. A dignitate senatus abhorrebat³³ privatum quamvis locupletissimum publice salutare, tamen cuncti senatores apparuerunt. Aderat etiam Atilius, scriba publicus, senex macilentissimus;³⁴ ipse constituit, qui ditissimam Philareten adire sinerentur.

At Lucius in aurem ei insurrat:

— Fac cura, ne nos turba comitetur. Dicas omnia, quæ aequa ac iusta sunt, nostris amicis, at permitte, ut quam primum donum eamus.

— At saltem saluta senatores — respondet scriba publicus.

Lucius invitus facit. Postea tamen domum properant. Philarete et Rhodium in lectica ab octo servis Afris vehuntur. Domus quidem

¹⁵ eserjés ¹⁶ vadkan ¹⁷ vastag bör ¹⁸ dárda ¹⁹ kés
²⁰ dühöngő ²¹ beköt ²² levélhordó ²³ csomag ²⁴ felbont
²⁵ rendelkezik ²⁶ hagyományoz ²⁷ elintéz ²⁸ szóváltás
²⁹ szót vált ³⁰ megnéz ³¹ kezdetén ³² kertész
³³ ellenkezik ³⁴ sovány.

erat inornata³⁵ forinsecus, at cum ianitor fores aperuisset, splendidissima penetralia³⁶ conspiciuntur. Vestibulum quadris³⁷ marmoreis versicoloris³⁸ laqueatum,³⁹ utrimque simulacra ex albo marmore collocata; deinde patulum cavaedium,⁴⁰ cuius in medio aquae⁴¹ salientes⁴¹ in sublime ferabantur; hiemale triclinium, quod sinum spectabat, cuius fenestrae ita positae erant, ut a mane usque ad vesperum omnes radios solis intrmitterent; aliud triclinium, quod aestate usurpabatur, spectabat ad septentriones; erant etiam conclavia alia colloquiis,⁴² alia hospitibus excipiendis destinata duoque cubiculorum ordines ad usum aestivum et hiemalem.

Postquam homines ad lavandum vestemque mutandam paulum sibi temporis sumpserunt, in triclinium itur. Atilius quoque invitatus est. Prandium adeo lautum atque opimum erat, ut advenae, qui per multos annos cibis vulgaribus ac modicis assueti fuerant, obstupescerent. Sex genera piscium apponuntur cum garris⁴³ diversis; scriba publicus animos eorum praecipue ad rhombum⁴³ ingentem advertit, quem piscator quidam Bariensis ceperat et Philaretae dono miserat; pinguis anser, duo phasiani,⁴⁴ ovis, aves ad⁴⁵ viginti, uber⁴⁶ in patina suillum erant inter cetera scitamenta⁴⁷ et cupedia, quorum aspectu Philarete statuit, ut in futurum domestica⁴⁸ negotia⁴⁸ minus profusa⁴⁹ essent.

Priusquam dormitum ierunt, multo mane spatiatum⁵⁰ ire constituerunt. Altero die cum in vestibulum convenissent, Lucius interrogat:

— Quo eamus? Dic Rhodium.

— Qua ventus flat! — clamat puella.

Atque ubi haec dicebat, lenis aura venit a sinu. Itaque ad septentriones se verterunt. Post aliquot centum passus ad portam perveniunt per quam rusticae mulieres ex pagis vicinis cum altilibus,⁵¹ fructibus aliisque cupediis in oppidum confluebant. Regio proxime oppido circumiecta plana atque neglecta videbatur. At repentinus viae flexus prospectum mutavit. Ad locum clausum, qui saepimento⁵² florenti circumdatus erat, perveniunt. Hortus diversis coloribus oculos paene perstrinxit.⁵³ In latere septentrionali series platanorum eminebat. Mali, piri, pruni rectis ordinibus ad finem extendebantur me-

ridianum, ubi longi castrorum⁵⁴ cereorum⁵⁴ ordines stabant. Hortus angusta via bifariam divisus erat; in una parte holera nascebantur, in altera flores versicolori splendebant.⁵⁵

Ad rosae fruticem senex stabat, qui horti possessor esse videbatur.

— Ita est, ut dixi — inquit homini, qui ante ipsum stabat — nemo est in Italia, qui maturius rosas in forum portare possit; alii tamen rosis ex Aegypto invectis me praeveniunt. Aegypti hiemem ignorant, hic vero frigora verna sunt crudelia.

— Amice — respondet alter — si tam prope Alpes, quam ego, habitasses, magis contentus esses. Floribus pomorum post medium Aprilem semper metuebam. Nonnullis annis vix quidquam producunt, cum in vestris arboribus autumno magna vis sit malorum, pirorum, prunorum.

— Ah, domine, non gelu est, quod maxime floribus noceat. Quocumque aspicio, hortum ubique carduis⁵⁶ sentibus,⁵⁷ urticis obsitum esse video; vermiculi, mures, scarabaei,⁵⁸ aves paene homines comedunt.

— Amice, tecum sentio. At non amplius te morabor.⁵⁹ Da mihi rosam. Cras Romam mihi proficiscendum erit, tamen cum rosae ematurerint,⁶⁰ rursus adero.

Postquam abiit, hortulanus Lucium affatus est:

— Virum illum esse Romae celebrem⁶¹ audio; poeta appellatur. Tantam pecuniam pro nonnullis versibus accipit, quantam ego per annum quaero. Ei tamen non invideo. Hieme diu hic moratur saepissimeque eum video. Semper flores meos et apes sciscitatur.⁶² Si de apibus loquimur, non eum sermo deficit.⁶³ Equidem non eum credo multum rem⁶⁴ apiariam intellegere, tamen meliorem etiam artem se habere dixit. At ignosce quod tantum blatero;⁶⁵ decrepiti homines ita facere solent.

Marius iam dudum iudicium⁶⁶ quoddam

35 egyszerű. 36 helseje 37 kocka 38 sokszínű 39 kirakott 40 udvar 41 szökőkút 42 társalgás 43 félszeg-
uszó 44 fácán 45 mintegy 46 tőgy 47 ingyencség
48 háztartási ügyek 49 költséges 50 sétálni 51 baromfi
52 kerítés 53 elkápráztat 54 méhkas 55 pompázik
56 bogáncs 57 csipkebokor 58 hogarak 59 tartóztat
60 egészen megérik 61 híres 62 érdeklődik 63 kifogy
64 méhészet 65 fecseg 66 jegy.

notum in metu senis animadverterat, potissimum in voce neque tamen invenire poterat, quis esset. Sed cum senex pileum lato margine de capite sustulisset, cicatrix⁶⁷ in media fronte sub capillis conspicua⁶⁸ fuit. Repente eventus⁶⁹ dierum iam pridem praeteritorum in animo revixerunt.

Semperne fuisti hortulanus? Audivi te loqui de Aegypto; etiamne ibi hanc rem agitasti?⁷⁰

— Non — respondet senex — hortorum cultum hic didici ante triginta quinque annos.

— Certe multa terrarum loca visisti adolescens? Nonne fuisti nauta?

— Is fui — ait senex suspiciosus.⁷¹

— Vidistin aliquando sinum interiorem Syracusarum? Novistin insulam alicubi ultra Cretam? Meministin adolescentis Romani, Lucii Marii?

Hortulanus audito hoc nomine subridere coepit.

— Et tu? — quaerit — quis es?

— Ego sum Lucius Marius.

— Ubi senex ex stupore ad se rediisset, dixit:

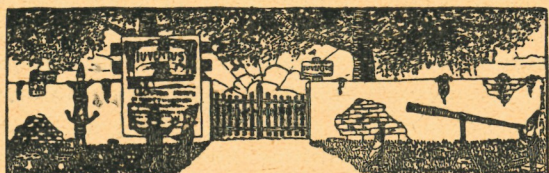
— Equidem neminem ex iis, qui pridem me noverant, convenire concupisco, sed te... gratia diis, quod huc te duxerunt.

— Veni — inquit Lucius — enarra vitam tuam ab illo tempore, quo internos discessimus.

— Libentissime facio; at veni, residamus ibi sub piro, nam longa erit enarratio.

(Ad numerum proximum.)

67 sebhely 68 látható 69 esemény 70 üz 71 gyanakvó.

LECTORIBUS MINIMIS.

Tintinnabulum¹ lepusculi.

Olim quidam lepusculus sonorum² habebat tintinnabulum. Lepusculus in silva ambulabat. Tandiu ambulabat, dum defatigatus sub frutice recubuit. Postquam recubuit, securim³ reputat:

— Attate!⁴ si obdormivero, aliquis meum sonorum tintinnabulum furabitur.

Tintinnabulum e collo demit et ab interiore ramo fruticis suspendit; deinde iterum recumbit sub frutice et obdormiscit. Cum experrectus esset, nullam reperit fruticem; dum enim dormiebat, e parvo frutice tanta arbor facta erat, ut vix cacumen⁵ videret.

— Audin,⁶ sonorum tintinnabulum? — clamat lepusculus. — Descende!

— Non descendam. Cur me de ramo fruticis suspendisti?

Lepusculus iratus dicit arbori:

— Arbor, redde mihi sonorum tintinnabulum!

— Non reddam.

— Non vis? Exspecta modo,⁷ iam reddes.

Lepusculus currit ad securim⁸ et ita rogat:

— Securis, caede⁹ arborem, quia sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Non caedam; habeo,¹⁰ quod¹⁰ caedam.¹⁰

— Non vis? Exspecta modo, iam caedes.

Currit at cotem¹¹ et ita rogat:

— Cos, acue¹² securim, quia arborem caedere, arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Non acuam.

— Non vis? Iam acues.

Currit ad aquam et ita rogat:

— Aqua, versa¹³ cotem, quia securim acuere, securis arborem caedere, arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Non versabo cotem — ait aqua — habeo, quod versem.

Currit ad taurum et ita rogat:

— Taure, exsorbe¹⁴ aquam, qui cotem versare, cos securim acuere, securis arborem caedere, arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Non exsorbebo; iam satis aquae potavi.

Lepusculus iratus currit ad venatorem et ita rogat:

— Venator, confice¹⁵ telo¹⁵ taurum, quia aquam exsorbere, aqua cotem versare, cos securim acuere, securis arborem caedere,

1 harangocska 2 szépen szóló 3 magában 4 Ejnye
5 csúcs, tető 6 Hallod-e? 7 csak 8 balta 9 kivág
10 van mit vágni 11 köszörűkő 12 megköszörül
13 hajt 14 kiiszik 15 meglő.

arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Quid agis?¹⁶ — inquit venator. — Ego non soleo telo conficere taurum.

Lepusculus occurrit¹⁷ muri.

— Mus, vellica¹⁸ crus¹⁹ venatoris, quia taurum telo conficere, laurus aquam exsorbere, aqua cotem versare, cos securim acuere, securis arborem caedere, arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Non vellicabo.

— Exspecta modo! — ait lepusculus — iam ego te apud felem criminabor.²⁰

Currit ad felem et ita obsecrat:

— Carissima feles, cape²¹ murem, quia crus venatoris vellicare, venator taurum telo conficere, taurus aquam exsorbere, aqua cotem versare, cos securim acuere, securis arborem caedere, arbor sonorum tintinnabulum reddere recusat.

— Faciam libenter — ait feles — si lac mihi tuleris.

Lepusculus currit ad vaccam et ita rogat:

— Vacca, da mihi lac; lac feram feli, feles murem capiet, mus vellicabit crus venatoris, venator taurum telo conficiet, taurus aquam exsorbebit, aqua cotem versabit, cos securim acuet, securis arborem caedet, arbor reddet sonorum tintinnabulum.

— Dabo libenter — ait vacca — si fenum mihi tuleris.

Lepusculus currit ad messor²² et ita rogat:

— Messor, da mihi fenum; fenum dabo vaccae, vacca dabit lac cet.

Messor lepusculum miseratus est²³ et fenum ei secuit. Lepusculus fenum vaccae tulit. Vacca fenum comedit et statim dedit lac lepusculo. Lepusculus lac tulit feli, feles lac potavit et cepit murem. Mus vellicavit crus venatoris, venator telo confecit taurum, taurus exsorbuit aquam, aqua cotem versavit, cos acuit securim, securis cecidit arborem, arbor statim reddidit sonorum tintinnabulum.

Lepusculus illico²⁴ imposuit collo tintinnabulum neque amplius dempsit.²⁵

Agricola dives conspexit virum, qui a piscina¹ tam magnum piscem furatus est, ut ei e pallio² prominere. Agricola ad virum accedit et subridens eum increpat:

«Amice, alia occasione aut pallium longius gesta, aut piscem brevior³ furare».

*

Quidam navigaturus monitus est, ut caveret, ne naufragus³ a piscibus devoraretur.

«Quid — inquit — metuam pisces, qui tot pisces devoravi?»

*

Thales Milesius interrogatus, quantum distaret⁴ a mendatio veritas, respondit:

«Quantum oculi ab auribus».

*

Philippus rex cum ad Lacedaemonios misisset interrogatum, amicum — ne se, an inimicum venire velint, responderunt:

«Neutrum».

*

Magister: Dic nobis animal quadrupes,⁵ Petre!

Petrus: Animal quadrupes est mensa.

Magister: Aselle, mensa non est animal.

Petrus: Animal quadrupes est leo.

Magister: Recte dixisti. Nunc velim dicas nobis animal sex pedibus.

Petrus: Animal sex pedibus est musca.

Magister: Optime. Nunc nomina aliud animal sex pedibus!

Petrus: Aliud animal sex pedibus est... alia musca.

*

Nauta quidem e portu navigaturus ab amico his verbis retentus est:

«Quo vadis, audax, cum scias patrem et avum in mari periisse?»

«Age, num tui — inquit nauta — ubi sunt mortui?»

In lecto⁶ — respondit alter. —

«In lecto? et tu tamen in lecto pernoctare⁷ audes?»

*

¹⁶ Hová gondolsz? ¹⁷ találkozik ¹⁸ megésíp ¹⁹ láb-szár ²⁰ bepanaszol ²¹ megfog ²² kaszás ²³ megsajnál ²⁴ tüstént ²⁵ levesz.

¹ halastó ² köpeny ³ hajótörést szenved ⁴ távol áll ⁵ négylábú ⁶ ágy ⁷ éjjelt tölti.

AENIGMATA.

Josephus Rosenberg.

Series numerorum 1—64. describenda, postae verborum dissolutorum sub numeris pertinentes sunt consignandae, quo facto dissolvetur epigramma, quod in realgymnasio puodam memoriam servat discipulorum, qui pro patria fortiter ceciderunt.

1. 22, 23, 2 — regnum regit.
2. 57, 56, 2 — sole oriente fit.
3. 20, 21, 22, 9 — Caesar Romanus crudelissimus.
4. 37, 36, 35, 60 — corpus et animum habet.
5. 31, 32, 33, 34 — brevis est et semper brevis fuit.
6. 10, 9, 8, 3, 10 — persaepe inscribitur.
7. 17, 18, 19, 5, 6, 39, 4 — in quo ara est.
8. 2, 3, 22, 2, 3, 26 — rex Persarum.
9. 14, 15, 16, 31, 32, 45, 48 — in cenam invitatur.
10. 40, 41, 42, 43, 12, 13, 34 — urbs Italiae.
11. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 39, 19 — si bonum est, imitandum.
12. 31, 32, 34, 33, 7, 52 — avus Vergili fuit.
13. 49, 50, 10, 11, 26 — cibus quotidianus.
14. 40, 41, 42, 29, 30, 22 — plenus non studet libenter.
15. 57, 56, 58, 51, 56, 63 — gaudium saepe sequitur.
16. 49, 50, 51, 52, 53, 27, 28, 32 — nobiles Romae.
17. 45, 46, 47, 38, 39, 35 — omne, quod est nimium, vertitur in...
18. 24, 25, 7, 4, 1, 24, 21, 26 — filius Tydei.
19. 37, 38, 52, 39, 42, 55, 60 — avis peregrina.
20. 12, 34, 27, 28, 29, 39, 26 — scriptor rerum Romanarum.
21. 13, 16, 20, 15, 14, 3, 10, 26 — qui poena absolutus est.
22. 34, 27, 37, 28, 6, 57, 30, 44 — dux fortissimus belli Troiani.
23. 53, 54, 42, 39, 54, 61, 59, 39, 44 — mensis.
24. 11, 12, 1, 4, 11, 26, 26, 34, 62, 63, 64 — missa finita auditur.
25. 24, 25, 26, 14, 11, 5, 56, 6, 39, 44 — scholam frequentat.
26. 38, 39, 40, 21, 20, 47, 56, 27 — ephemeris nostra.
27. 38, 39, 44, 47, 46, 10, 11, 54, 42, 56, 26, 63, 62, 61, 23, 24, 25 — princeps primas Hungariae.

Paulus Farkas.

Solutio aenigmatum Numeri VIII.

1. Saturnus. 1. Postumus. 3. Pindarus. 4. Faunus. 5. Terentianus. 6. Thaliarcus. 7. Series directae. 1. Vita. 2. Sint. 3. Virtus. 4. Micui. 5. Erasmus. 6. Nat. 7. Ubi. 8. Sit. 9. Mare. 10. Veru. 11. Tegula. 12. Ultra. 13. Calamus. 14. Uro. 15. Res. 16. Aer. 17. Iam. 18. praeter. 19. Aeria. 20. Celsus. 21. Meus. 22. Iste. 23. Eme. 24. Romulus. 25. Ama. 26. Pluto. 21. Illudo. 28. Gula. 29. Roma. Series libratae. 1. Viris. 2. Sicani. 4. Meta. 13. Cor. 16. Attalus. 30. Initumus. 31. Ubi. 32. Sit. 33. Ave. 34. Regulus. 35. Ultimus. 36. Sura. 37. Aste. 38. Ripa. 39. Ares. 40. Amarum. 41. Ero. 42. Est. 43. Ver. 44. Emo. 45. Templum. 46. Ulula. 47. Paludamentum. 48. Uto. 49. Naso.

Aenigmata rite dissolverunt.

Adalbertus Molnár (Budapest), Nicolaus Klein (Kisújszállás), Lenke Schwartz (Szombathely), Josephus Szenes (Szombathely), Wladimirus

Csipó (Győr), Discipulae VII. cl. gymnasii Maria Theresia (Budapest), Elisabeth Weisz et Livia Freiburger (Szombathely), Franciscus Szabó (Veszprém), Gisela Autherid (Szombathely), Erminius Happ (Budapest), Aloysius Krizsán (Budapest), Stephanus Pauer (Szombathely), Ladislaus Veder (Szombathely), Prisca Morgos (Kaposvár), Georgius Hoffman (Szombathely), Antonius Kegl (Szombathely), Ernestus Visi (Győr), Iustina Varga (Szombathely), Georgia Juhász (Szombathely).

Moderator ephemeridis: E. KEMENES dr. O. S. B.

Budapest, VIII., Baross-u. 62.

ad quem litterae quaecunque mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis:

Magyar Középiskola. (Praeses: ACSAY ISTVÁN dr.)